kaverno Z; ili faris la surbrustaĵon \sim obla Z. 3 \sim foja : \sim obla frapo Z. \sim oniganto Δ . Rekto, kiu dividas angulon en \sim egalajn angulojn.

dualo (G). Speciala nombro, kiu en kelkaj lingvoj (greka, hebrea) estas uzata kiam oni parolas pri du personoj aŭ du aferoj. Kp singularo, pluralo.

Dualismo. 1 Religia aŭ filozofia sistemo, akceptanta du principojn por klarigi la ekziston de l'universo, kiuj sin kontraŭbatalas eterne k estas nepre neakordigeblaj : la maniĥeismo estas religia ~o; ~o de la materio k de la spirito; (f) la homo ciam portas en si ~on de tendencoj. Vd monismo. 2 Politika sistemo, laŭ kiu du sendependaj ŝtatoj bavas nur unu regnestron.

* Dubi (x). Ne esti certa pri io, ne scii, ĉu ĝi estas vera aŭ ne : ~i ion Z, pri io Z; ~i la utilecon de io Z; mi ~as, ĉu li akceptos; mi forte ~as, ĉu iu serioze konsilus enkonduki tian grandan rompadon en nian aferon Z; mi ~as, ĉu troviĝos iu, kiu konsilus solvi la aferon alie Z; neniu ~os, ke konstanta regulo estas mil fojojn pli bona Z; ni ne povis ~i, ke oni devis sen ia ŝanceliĝo akcepti Z ; ĉu vi ne ∼as pri via sukceso? kiu ~as, sin delenu! Kp sin DEMANDI, ŜANCELIĜI, HEZITI, SKRUPULO. ~igi. 1 Igi iun ~anta. 2 Igi ion necerta: ~igi la venkon. ~o. Intelekta stato de tiu, kiu ~as: senti ~on pri io: esti en ~o pri Z; esti atakita, kaptita de ~o; tio forigas ĉiujn ~ojn Z (Vd RISKO). ~a, (pri) ~ebla. Pri kio oni povas ~i: ~a formo, rezultato; la respondo ne povas esti ~a; tre ~a plibonaĵo Z; en ĉiuj ~aj okazoj, oni preferu la nominativon Z; la deziro al la paco estas ne~ebla realo (Kp NECERTA. Vd VIANDO, SELAKTO). ~inda. Pri kiu oni ne povas ne ~i: ~inda aserto, fideleco, venko. Ekster~a Z, Sen-~a Z. Pri kiu oni ne povas ~i : garantio de sen~a sukceso Z. Sen~e. Tute certe : sen~e vi pravas.

Duelo. Antaŭkonsentita batalo inter du personoj pro privata malpaco: inviti iun al ~o; ~atestantoj. ~I (ntr). Batali ~e: ~antoj.

Dueto. Muzika komponaĵo por du voĉoj aŭ instrumentoj.

*Duko. Nobelo, kies titolo estas meza inter tiu de markizo k tiu de princo.

Arki~o, ĉef~o. Titolo de la membroj de la iamaj imperiestraj familioj de Aŭstrujo k Rusujo.

Dukato. Malnova ora monero.

*Dum. Ie Prep. montranta la tempon, en kies daŭro io okazas: fleksu arbon ~ fia juneco Z; apelito venas ~ la mangado Z; ~ la parolado li dormis. Kp ČE 2, EN 3.

IIe Konj. montranta : 1 La tempon. kiam io okazas (= en la tempo, kiam) : forĝu feron, ~ ĝi estas varmega 2 ; ~ vi estos feliĉaj, vi havos multajn amikojn : ~ vi paroladis li dormis. Rim. Kelkaj uzas en tiu senco dum kiam, kio estas senutila nekonsilinda taŭtologio. 2 Agon aŭ okazon kontraŭan al tiu, kiun oni priparolas (= kontraste kun tio, ke) : vi estas juna ~ mi estas maljuna; ~ Esp-o daŭre vivas, Volapük jam longe estas mortinta Z; ~ la naciaj lingvoj estas rigidaj, esp-o kontraŭe estas senfine fleksebla. Rim. Kelkaj uzas en tiu senco dum ke, kio estas iom duba esprimo. Kp ĉe 4, KONTRAŬE, SED.

IIIº Prefikse uzata kun la senco de la prep. : ~viva membro, rento; ~nokla irado.

IVº Vortero memstare uzata: ~a.Z. 1 Samtempa. 2 Provizora, intertempa, ĝisa. ~e (adv). 1 Intertempe, ~ tiu tempo: ili sin pretigis, ni ~e babilis; ~e oni alvenis al la manĝejo Z. 2 Provizore, ĝise: ni ~e lasu flanke tiun demandon Z; estas pli prudente akcepti ~e la lingvon en ĝia nuna formo Z. 3 Kontraste kun tio; kontraŭe; malgraŭe; tamen: principoj k postuloj puŝis k malhelpis unu la alian, ~e en la leorio ili ŝajnis al mi tule bonaj Z; ~e lingvo arta, anstataŭ tiu ĥaoso, donas al vi sole nur ses vortetojn Z. Rim. Estas malkorekta k nepre evitinda la uzado de la adv. dume en la senco de la konj. dum.

dumpingo & . Vendo de ju produkto je pli malalta prezo eksterlanden ol enlande: en la nuna epoko, ~o estas tre disvastigita en multaj landoj.

duno. Apudmara sabla monteto.

*Dungi (tr). Interkonsenti kun laboristo, servisto aŭ oficisto por havigi al si lian servadon laŭ difinita salajro: ~i vartistinon; asekuri siajn ~itojn kontraŭ akcidentoj; mi mal~is lin pro malhonesteco. Sin ~igl. Interkonsenti kun ~anto.